

1 Što u praksi znače koncepti „uzdržavanje“ i „obveza uzdržavanja“? Koje osobe moraju drugim osobama plaćati doplatak za uzdržavanje?

U talijanskom pravnom sustavu postoje različiti nazivi, uvjeti i iznosi obiteljskih davanja ovisno o odnosu između obveznika uzdržavanja i uzdržavane osobe. „Uzdržavanje“ se u načelu definira kao obveza opravdane teškim okolnostima osobe kojoj se ono duguje.

A. **Obbligazione alimentare** pružanje je materijalne pomoći osobi koja se ne može sama uzdržavati. Plaćaju je određene osobe utvrđene zakonom, kao dio njihove dužnosti obiteljske solidarnosti.

Pravila za ovakvu vrstu uzdržavanja utvrđena su u člancima 433. i dalje Građanskog zakonika. Ono se plaća u sljedećim slučajevima:

postoji poseban pravni odnos između obveznika uzdržavanja i uzdržavane osobe uzdržavanoj osobi, koja ne može sama zarađivati za život, potrebna je pomoć.

Kad je riječ o točki (a), obveznici uzdržavanja redom su sljedeće osobe:

bračni drug

djeca, uključujući posvojenu djecu, ili ako njih nema, izravni srodnici po silaznoj liniji

roditelji, ili ako njih nema, izravni srodnici po uzlaznoj liniji i roditelji posvojitelji

zetovi i snahe

punci i punice, svekri i svekrve

braća i sestre ili polubraća i polusestre, pri čemu prvi imaju prednost pred potonjima.

Najbliži srodnik prema navedenoj ljestvici obvezan je plaćati uzdržavanje;

ako postoji više osoba iste razine, obveza se dijeli u skladu s njihovim financijskim okolnostima.

Kad je riječ o točki (b), iznos koji treba platiti razmjeran je potrebi osobe koja traži uzdržavanje i financijskim okolnostima osobe koja ga mora plaćati.

Međutim, ovakva vrsta uzdržavanja ne bi trebala biti veća od iznosa nužnog za pokriće osnovnih životnih potreba osobe koja je u financijski nepovoljnom položaju, uzimajući u obzir njihov društveni položaj.

B. **Assegno di mantenimento** pružanje je financijske pomoći jednog bračnog druga drugome u slučaju rastave i svrha mu je osigurati da uzdržavana osoba može održati životni standard koji je imala u braku. *Assegno di mantenimento* ne ovisi o tome je li uzdržavana osoba potrebna i može se tražiti čak i ako je uzdržavana osoba zaposlena. Njega se moguće odreći i može ga se zamijeniti jednokratnim plaćanjem.

Budući da je cilj te vrste uzdržavanja osigurati da bračni drug zadrži sličan životni standard kao i prije rastave, obično je riječ o višem iznosu od *assegno alimentare*. Međutim, *assegno di mantenimento* ne plaća se bračnom drugu koji se smatra odgovornim za rastavu.

U slučaju razvoda sud može dodijeliti **assegno divorzile** bračnom drugu koji nema dostatna sredstva ili koji ih u svakom slučaju ne može pribaviti zbog objektivnih razloga, uzimajući u obzir zaradu obaju bračnih drugova, razloge za odluku te osobni i financijski doprinos svakog bračnog druga upravljanju obitelji i njihovom imovinom, pri čemu se ti čimbenici ocjenjuju na temelju duljine braka. Pravo na *assegno divorzile* prestaje kad uzdržavana osoba ponovno sklopi brak ili osnuje novu obitelj. Međutim, na temelju presude br. 18287 od 11. srpnja 2018., spojena vijeća Vrhovnog kasacijskog suda (*Suprema Corte di Cassazione*) isključila su mogućnost da se *assegno divorzile* po prirodi isključivo temelji na uzdržavanju, nakon što su utvrdila da taj oblik naknade treba imati ne samo funkciju potpore, već i u istoj mjeri funkciju nadoknade/izjednačavanja. Stoga, kako bi se ta naknada dodijelila, treba donijeti skupni kriterij kojim se, s obzirom na usporednu ocjenu financijskog/imovinskog stanja dotičnih osoba, posebna važnost pridaje doprinosu koji je dao bivši bračni drug koji traži objedinjenje zajedničke i osobne imovine, u odnosu na trajanje braka, potencijalnu buduću zaradu i dob osobe kojoj se naknada dodjeljuje.

Assegno di divorzio može plaćati jedan bračni drug drugome te jedan životni partner drugome: u potonjem slučaju uvjet je da su stranke sklopile životno partnerstvo (Zakon br. 76 iz 2016. kojim se uređuje osnivanje obitelji osoba istoga spola).

C. Pojam **assegno di mantenimento** odnosi se i na financijsku potporu koju roditelji moraju plaćati za svoju djecu kada se rastave, razvedu ili prestanu živjeti zajedno (članak 337.b Građanskog zakonika). Djeca (bez obzira na to jesu li rođena u braku ili izvan njega) imaju pravo na to da ih njihovi roditelji uzdržavaju razmjerno njihovim mogućnostima i u skladu s njihovom sposobnošću za obavljanje nekog zanimanja ili za rad kod kuće. U slučaju da se roditelji rastave, razvedu ili prestanu živjeti zajedno, sud utvrđuje da se plaća redovito uzdržavanje i odlučuje o iznosu u skladu s potrebama djeteta, životnim standardom koji je dijete imalo dok je živjelo s oba roditelja, količinom vremena provedenog sa svakim roditeljem, financijskim mogućnostima oba roditelja i financijskom vrijednosti kućanskih poslova i skrbi o djetetu koje obavlja svaki roditelj.

D. Člankom 1. stavkom 65. Zakona br. 76 od 20. svibnja 2016. (uredba o životnim partnerstvima između osoba istoga spola i zajedničkom životu) propisuje se da, u slučaju da dvoje partnera prestanu živjeti zajedno, sud utvrđuje pravo jednog partnera na primanje naknade za uzdržavanje od drugog partnera kada se on nalazi u financijski nepovoljnom položaju i ne može zarađivati za život. U tim se slučajevima naknada za uzdržavanje dodjeljuje na razdoblje koje je jednako ukupnom vremenu tijekom kojeg su partneri živjeli zajedno, u skladu s člankom 438. stavkom 2. Građanskog zakonika. Kako bi se odredio redoslijed osoba koje su obvezne plaćati naknadu za uzdržavanje kako je utvrđeno u članku 433. Građanskog zakonika, obveza životnog partnera u pogledu plaćanja naknade za uzdržavanje ima prednost pred takvom obvezom braće i sestara.

2 Do koje godine dijete može primati doplatak za uzdržavanje? Postoje li različita pravila za uzdržavanje maloljetnika i odraslih osoba?

Djeca imaju pravo na to da ih roditelji uzdržavaju do punoljetnosti (vidjeti prethodni odjeljak). Ako je dijete punoljetno, ali još nije financijski neovisno, sudac može naložiti jednom roditelju ili obama roditeljima da plaćaju redovitu naknadu za uzdržavanje, obično izravno djetetu. Nakon što punoljetno dijete postane financijski neovisno, ako se ponovno nađe u financijski nepovoljnom položaju, roditelji nisu ponovno obvezni plaćati naknadu za uzdržavanje, već imaju samo obvezu u pogledu *assegno alimentare* (vidjeti odjeljak 1. točku A). Ako punoljetno dijete ima teški invaliditet, primjenjuju se pravila koja se primjenjuju na maloljetnu djecu.

3 Moram li se prijaviti ovlaštenom nadležnom tijelu ili sudu kako bih dobio uzdržavanje? Koji su glavni elementi tog postupka?

Za ostvarivanje *alimenti* osoba mora podnijeti zahtjev sudu u mjestu u kojem živi i priložiti sve potrebne dokaze u obliku isprava.

Nakon pokretanja postupka od suda se može tražiti odobravanje privremene naknade za uzdržavanje prije donošenja pravomoćne presude.

Zahtjev za naknadu za uzdržavanje djece ili bračnog druga može se podnijeti u zasebnom postupku ili kao dio postupka u kojem sudjeluju dva partnera koja se rastaju, razvedu ili prestaju živjeti zajedno. Sud može odlučiti o uzdržavanju i na prvoj raspravi u postupku.

Osim toga, odobravanje naknade za uzdržavanje djece, bračnog druga ili životnog partnera može biti jedan od predmeta sporazuma postignutog nakon

pregovora provedenih u prisutnosti odvjetnika (članak 6. Uredbe sa zakonskom snagom br. 132/2014): u takvom se sporazumu stranke obvezuju surađivati u dobroj vjeri i pošteno kako bi mirnim putem riješile spor između njih koji se odnosi na njihovu rastavu i skrbništvo nad djecom. Sporazum koji je postignut nakon tih pregovora provedenih u prisutnosti odvjetnika mora se u roku od 10 dana poslati javnom tužitelju pri nadležnom sudu, koji ga odobrava ako smatra da je taj sporazum u skladu s najboljim interesima djece. Odobreni sporazum istovrijedan je rješenju o sudskoj rastavi ili razvodu.

Okružnicom od 22. svibnja 2018. Ministarstvo pravosuđa priznalo je odredbe navedene u nastavku. Ako je sporazum sklopljen pred matičarem, ured tog matičara izdaje potvrdu predviđenu člankom 39. Uredbe br. 2201/2003. S druge strane, kad je riječ o sporazumima postignutima nakon pregovora provedenih u prisutnosti odvjetnika, mora se smatrati da je potvrdu utvrđenu u prethodno navedenom članku 39. izdao javni tužitelj koji je odobrio sporazum ili koji je izdao odobrenje, s obzirom na to da se odvjetnik ne može smatrati „tijelom” za potrebe Uredbe br. 2201/2003 te isto tako uzimajući u obzir činjenicu da sporazum može postati valjan i proizvoditi pravne učinke, te stoga biti priznat i izvršiv u inozemstvu, na temelju pravomoćnog rješenja koje je izdao javni tužitelj. Stoga, u slučaju da je javni tužitelj odbio odobriti sporazum i odobrenje je dao predsjedavajući sudac (u skladu s člankom 6. stavkom 2. Zakonske uredbe), predmetnu potvrdu izdaje nadležno pravosuđe.

4 Je li moguće podnijeti zahtjev u ime rođaka (ako jest, do kojeg koljena) ili djeteta?

Ako se dotična osoba ne može pojaviti pred sudom (ako još nije punoljetna ili je riječ o punoljetnoj osobi bez pravne i poslovne sposobnosti), sudski zahtjev za naknadu za uzdržavanje trebao bi podnijeti njezin pravni zastupnik (roditelji u slučaju maloljetnika, skrbnici u slučaju punoljetnih osoba) koji može biti i službenik za potporu imenovan u skladu s člancima 404. i dalje Građanskog zakonika.

5 Ako namjeravam pokrenuti sudski postupak, kako da znam koji je sud nadležan?

U skladu s Uredbom (EZ) br. 4/2009, u pitanjima koja se odnose na obveze uzdržavanja u državama članicama nadležni su sljedeći sudovi:

sud mjesta u kojem tuženik ima uobičajeno boravište ili

sud mjesta u kojem uzdržavana osoba ima uobičajeno boravište ili

sud koji je u skladu s nacionalnim pravom nadležan za postupke o statusu osobe čiji je predmet o uzdržavanju povezan s tim postupkom, osim ako nadležnost nije utemeljena isključivo na državljanstvu jedne od stranaka ili

sud koji je u skladu s nacionalnim pravom nadležan za postupke o roditeljskoj odgovornosti, ako je predmet o uzdržavanju povezan s tim postupkom, osim ako je nadležnost utemeljena isključivo na državljanstvu jedne od stranaka.

6 Moram li kao podnositelj zahtjeva pokrenuti sudski postupak putem posrednika (npr. odvjetnika, središnjeg ili lokalnog nadležnog tijela, itd.)? Ako ne moram, koji se postupci primjenjuju?

Dokument kojim se pokreće postupak za uzdržavanje mora se podnijeti preko odvjetnika, koji stranku zastupa na sudu.

Pomoć odvjetnika nije nužna ako je odluka o uzdržavanju uključena u sporazum između dva bračna druga koji se rastavljaju uz obostranu suglasnost. U tom slučaju sporazum se podnosi sudu koji ga provjerava i odobrava (članak 711. Zakona o parničnom postupku).

7 Moram li platiti pristojbe za pokretanje sudskog postupka? Ako moram, koliko će one približno iznositi? Ako nemam dovoljna financijska sredstva, mogu li dobiti pravnu pomoć za pokrivanje troškova postupka?

Osoba koja pokreće postupak pred građanskim sudom mora platiti sudsku pristojbu (*contributo unificato di iscrizione a ruolo*). Iznos pristojbe ovisi o vrsti i vrijednosti predmeta.

Za naloge koje izdaje sud isto se tako plaća sudska pristojba.

Međutim, nijedna od navedenih sudskih pristojbi ne plaća se u predmetima koji se odnose na uzdržavanje djece.

Stranke moraju platiti i sudske troškove odvjetnika koji ih zastupaju na sudu. Nije moguće navesti okvirni iznos očekivanih sudskih troškova jer se oni razlikuju ovisno o razini složenosti spora.

Osobe koje nemaju dovoljno sredstava mogu zatražiti imenovanje odvjetnika koji će im besplatno pomagati, a troškove će snositi država (pravna pomoć).

Trenutačno, da bi podnositelj zahtjeva imao pravo na pravnu pomoć, mora imati godišnji oporezivi dohodak, kako je iskazan u njegovoj zadnjoj poreznoj prijavi, koji nije veći od 11 493,82 EUR (Ministarska uredba od 16. siječnja 2018., objavljena u Službenom listu (*Gazzetta Ufficiale*) br. 49 od 28. veljače 2018.). Taj se iznos periodički ažurira. Ako dotična osoba živi sa svojim bračnim drugom, životnim partnerom ili drugim članovima obitelji, ukupan godišnji dohodak izračunava se zbrajanjem dohodaka svih članova obitelji, uključujući podnositelja zahtjeva.

Ako dotična osoba živi sa svojim bračnim drugom ili drugim članovima obitelji, ukupan godišnji dohodak izračunava se zbrajanjem dohodaka svih članova obitelji, uključujući podnositelja zahtjeva. U tom se slučaju gornja granica dohotka s obzirom na pravnu pomoć povećava za 1032,91 EUR za svakog člana obitelji s kojim podnositelj zahtjeva živi.

Zahtjevi za pravnu pomoć podnose se Odvjetničkoj komori (*Consiglio dell'Ordine degli Avvocati*) u mjestu u kojem se nalazi sud nadležan za predmet.

U zahtjevu mora biti naveden temelj i pravna osnova za zahtjev i uz njega moraju biti priloženi dokazi u obliku isprava. Odvjetnička komora neće odobriti pravnu pomoć ako su zahtjevi koji se podnose sudu očito neutemeljeni.

Ako Odvjetnička komora prihvati zahtjev, dotična osoba može odabrati odvjetnika s popisa ovlaštenih odvjetnika koji pružaju pravnu pomoć.

Neke će Odvjetničke komore same odabrati odvjetnika koji će preuzeti predmet.

Zahtjev za pravnu pomoć može se podnijeti u bilo kojoj fazi i stupnju postupka i važeći je za sve sljedeće stupnjeve.

Prethodno navedena gornja granica dohotka ne smije se premašiti tijekom cijelog trajanja postupka.

Ako je zahtjev za pravnu pomoć odbijen, dotična osoba može ga ponovno podnijeti sudu nadležnom za predmet.

8 Kakvo će uzdržavanje sud vjerojatno odobriti? Kako se izračunava iznos održavanja? Je li moguće revidirati sudsku odluku ako se troškovi života ili obiteljske okolnosti promijene? Ako jest, kako (npr. putem automatskog sustava indeksacije)?

Sudski nalog u kojem je naveden iznos naknade za uzdržavanje i kojim se nalaže plaćanje naknade za uzdržavanje izvršiv je i stoga čini nalog za izvršenje. Sudskim nalogom kojim se proglašava pravo na uzdržavanje obvezniku uzdržavanja određuje se obveza plaćanja svega što je uzdržavanoj osobi potrebno za zadovoljavanje njezinih osnovnih životnih potreba (troškovi hrane, stanovanja i odjeće te troškovi za minimalnu količinu robe i usluga koje su potrebne za dostojanstven život). Kada odlučuje o iznosu naknade za uzdržavanje koja će se plaćati, sud mora uzeti u obzir i financijske okolnosti obveznika uzdržavanja. U sudskom nalogu u kojem je naveden iznos naknade za uzdržavanje koja će se plaćati rastavljenom bračnom drugu mora se voditi računa i o standardu života za vrijeme braka.

U sudskom nalogu u kojem je naveden iznos naknade za uzdržavanje koja će se plaćati djeci koja su još maloljetna, ili djeci koja su postala punoljetna, ali nisu financijski neovisna, mora se voditi računa o njihovim obrazovnim potrebama.

Naknada za uzdržavanje automatski se prilagođava u skladu s indeksima ISTAT-a ili drugim parametrima koje su dogovorile stranke ili koji su navedeni u sudskom nalogu.

Iznos naknade za uzdržavanje koja se treba platiti može se kasnije promijeniti ako uzdržavana osoba ili obveznik uzdržavanja to zatraže od nadležnog suda, koji je obično sud koji je donio izvorni nalog.

9 Kako i kome će se uzdržavanje isplaćivati?

Način plaćanja utvrđuje sud.

U slučaju zakonske rastave sud može odrediti trećim stranama koje su dužne plaćati obveznika uzdržavanja (npr. njegovu poslodavcu) da plaćaju dio novca izravno rastavljenom bračnom drugu, uključujući na redovnoj osnovi.

Naknada za uzdržavanje mora se plaćati osobi kojoj je određeno pravo na nju.

Naknada za uzdržavanje maloljetne djece obično se plaća bračnom drugu koji ima skrbništvo.

Naknada za uzdržavanje koju je sud odredio za djecu koja su postala punoljetna, ali nisu financijski neovisna, plaća se izravno toj djeci.

10 Ako dotična osoba (dužnik) ne plati dobrovoljno, koje je akcije moguće poduzeti kako bi ju se prisililo da plati?

Ako osoba kojoj je određeno plaćanje naknade za uzdržavanje ne plaća tu naknadu dobrovoljno, uzdržavanoj osobi dostupni su uobičajeni načini izvršenja financijskih obveza.

Moguće je primijeniti i članak 614.a Zakona o parničnom postupku, kojim su propisani poticaji za dobrovoljno ispunjenje obveza kako bi se izvršila određena radnja: sud u nalogu može na zahtjev stranke (i pod uvjetom da ta mjera nije očito nepravedna) utvrditi novčani iznos koji obveznik uzdržavanja mora platiti za svako naredno kršenje ili nepoštovanje te obveze ili za svako kašnjenje u provedbi naloga. Nalog čini nalog za izvršenje u pogledu plaćanja iznosa koji se duguju za svako kršenje ili nepoštivanje obveze.

11 Ukratko opišite sva ograničenja provedbe, posebice pravila za zaštitu dužnika i ograničenja ili rokove zastare u svom sustavu provedbe.

Pravo na uzdržavanje samo po sebi ne podliježe zastari. Pojedinačni dospjeli broci koji nisu plaćeni podliježu petogodišnjem roku zastare (članak 2948. stavak 2. Građanskog zakonika). Nadalje, zastara se obustavlja između bračnih drugova i nositelja roditeljske odgovornosti nad uzdržanim osobama.

12 Postoji li organizacija ili nadležno tijelo koje mi može pomoći pri osiguranju uzdržavanja?

Vidjeti sljedeći odjeljak.

13 Mogu li organizacije (državne ili privatne) unaprijed u cijelosti ili djelomično umjesto dužnika isplatiti uzdržavanje?

Nedavno je uspostavljen Državni fond za plaćanje naknade za uzdržavanje bračnim drugovima u financijski nepovoljnom položaju koji ne mogu zarađivati za život i maloljetnoj djeci koja žive s njima te punoljetnoj djeci s teškim oblikom invaliditeta, kada drugi bračni drug koji je obveznik uzdržavanja to ne čini. Kako bi joj ta naknada za uzdržavanje bila plaćena (plaćanje izvršava Ministarstvo pravosuđa (*Ministero della Giustizia*)), dotična strana podnosi zahtjev sudu nadležnom u mjestu njezina boravišta.

Uplate Ministarstva pravosuđa izvršavaju se unaprijed. Ministarstvo pravosuđa potom naplaćuje iznos duga od bračnog druga koji nije izvršavao svoje obveze.

14 Ako se nalazim u ovoj državi članici, a dužnik ima prebivalište u drugoj državi:

14.1 Mogu li dobiti pomoć nadležnog tijela ili privatne organizacije u toj državi članici?

Osoba koja ima pravo na to da joj naknadu za uzdržavanje plaća netko tko živi u drugoj državi članici može dobiti pomoć od talijanskog središnjeg tijela. Ta osoba mora podnijeti zahtjev za priznavanje ili za priznavanje i proglašenje izvršivosti sudske odluke kojom se priznaje njezino pravo na naknadu za uzdržavanje u okviru sustava suradnje utvrđenog u poglavlju VII. Uredbe (EZ) br. 4/2009 putem središnjeg tijela u državi članici u kojoj obveznik uzdržavanja ima uobičajeno boravište.

Odjel za maloljetničko pravosuđe i zajednice pri Ministarstvu pravosuđa (*Ministero della Giustizia – Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità*) središnje je tijelo u Italiji imenovano u skladu s člankom 49. Uredbe (EZ) br. 4/2009 za naplatu naknade za uzdržavanje u prekograničnim sporovima u europskom pravosudnom prostoru.

14.2 Ako da, kako se mogu obratiti tom nadležnom tijelu ili privatnoj organizaciji?

Podaci za kontakt talijanskog središnjeg tijela:

Ministero della Giustizia, Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità

Via Damiano Chiesa 24

00136 RIM

Tel. (+39) 06 68188 326-331-535

Telefaks (+39) 06 06.68808 323

E-pošta: acitalia0409.dgmc@giustizia.it

15 Ako se nalazim u drugoj državi, a dužnik se nalazi u toj državi članici:

15.1 Mogu li izravno uputiti zahtjev takvom nadležnom tijelu ili privatnoj organizaciji u toj državi članici?

Ako uzdržavana osoba živi u drugoj državi članici i želi u Italiji izvršiti odluku kojom se priznaje njezino pravo na naknadu za uzdržavanje, ona može zatražiti pomoć od središnjeg tijela države članice u kojoj živi i putem tog tijela podnijeti zahtjev u skladu s člankom 56. primjenom sustava suradnje utvrđenog u poglavlju VII. Uredbe (EZ) br. 4/2009.

Uzdržavana osoba koja živi u drugoj državi članici ne može izravno zatražiti pomoć od talijanskog središnjeg tijela.

15.2 Ako mogu, kako se mogu obratiti tom nadležnom tijelu ili privatnoj organizaciji i kakvu vrstu pomoći mogu primiti?

Vidjeti prethodni odjeljak.

16 Obvezuje li tu državu članicu Haški protokol iz 2007.?

Da.

17 Ako državu članicu ne obvezuje Haški protokol iz 2007., koji će se zakon primjenjivati na zahtjev za uzdržavanje prema pravilima međunarodnog privatnog prava? Koja su odgovarajuća pravila međunarodnog privatnog prava?

18 Koja su pravila za pristup pravosuđu u prekograničnim slučajevima unutar EU-a u skladu sa strukturom poglavlja V. Uredbe o uzdržavanju?

Kad je riječ o pristupu pravosuđu u prekograničnim predmetima, neposredno se primjenjuje sustav predviđen u poglavlju V. Uredbe (EZ) br. 4/2009.

Stoga, u predmetima koji se odnose na priznavanje ili priznavanje i proglašenje izvršivosti odluke donesene ili već priznate u državi članici, ako je podnositelj zahtjeva osoba mlađa od 21 godine, pravna pomoć odobrava se automatski, bez obzira na dohodak ili na to čini li se zahtjev utemeljenim, u skladu s općim pravilima koja su na snazi u Italiji kad je riječ o pristupu pravnoj pomoći.

Za zahtjeve koji se odnose na naknadu za uzdržavanje djece starije od 21 godine te za zahtjeve koji se odnose na uzdržavanje koje nije utemeljeno na roditeljstvu (tj. za zahtjeve koje podnosi bračni drug ili druga osoba koja je u srodstvu ili je povezana s uzdržavanom osobom) odobrava se pravna pomoć ako su ispunjeni uobičajeni uvjeti u pogledu dohotka i utemeljenosti zahtjeva, u skladu s talijanskim pravom (vidjeti odjeljak 7.).

Primjenom sustava suradnje utvrđenog u poglavlju VII. Uredbe (EZ) br. 4/2009 talijansko središnje tijelo šalje zahtjev za pravnu pomoć nadležnoj odvjetničkoj komori.

19 Koje je mjere donijela ova država članica kako bi osigurala funkcioniranje aktivnosti opisanih u članku 51. Uredbe o uzdržavanju?

Talijansko središnje tijelo na sljedeće načine rješava zahtjeve za suradnju koji su poslani u okviru primjene poglavlja VII.:

potiče mirna rješenja slanjem poziva obveznicima uzdržavanja da dobrovoljno ispune svoju obvezu uzdržavanja

traži od obveznika uzdržavanja da se obrate središnjem tijelu kako bi se dogovorili o postupcima za rješavanje predmeta

pronalazi obveznika uzdržavanja s pomoću baze podataka nacionalnog upisnika talijanskih općina (*Indice nazionale dei comuni italiani*) i zatvorske uprave (*Amministrazione penitenziaria*), ili obraćanjem nacionalnim matičnim uredima prikuplja informacije o dohotku i imovini obveznika uzdržavanja, uz pomoć porezne policije (*polizia tributaria*) olakšava prikupljanje dokaza u obliku isprava u skladu s člankom 51. stavkom 2. točkom (g) Uredbe, u suradnji s pravosudnim tijelima olakšava pružanje pravne pomoći kako je objašnjeno u odjeljcima 7. i 18.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 16/12/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.